

HISTORIA DA FILOSOFÍA

O exame consta de 4 preguntas compostas por comentario de texto filosófico e desenvolvemento dun tema. Deberá contestar **UNHA DAS CATRO PREGUNTAS**. Se responde máis preguntas das permitidas, **só será corrixida a primeira respondida**.

PREGUNTA 1. Responda os dous apartados:

1.1. Comente o fragmento proposto e, a partir do comentario, desenvolva a cuestión: “Descartes: o problema do método e a evidencia do *cogito*”. (6 puntos: 3 para o comentario e 3 para a cuestión).

De seguido, reflexionando sobre o feito de eu dubidar e que, en consecuencia, o meu ser non era completamente perfecto, pois vía claramente que era unha maior perfección coñecer que dubidar, ocorrémese pensar de onde aprendera eu a pensar nalgunha cousa máis perfecta do que eu era; e coñecín evidentemente que debía ser dalgunha natureza que fose en efecto máis perfecta. (...) Pero non podía ocorrer o mesmo coa idea dun ser máis perfecto có meu; pois era cousa manifestamente imposible tela da nada; e como non hai menos repugnancia en que o máis perfecto sexa unha consecuencia e unha dependencia do menos perfecto, do que a hai de que da nada proceda algo, non a podía ter tampoco de min mesmo. De xeito que só quedaba que ela fose posta en min por unha natureza que fose verdadeiramente máis perfecta do que eu era, e mesmo que tivese en si todas as perfeccións das que eu puidese ter algunha idea, é dicir, para explicalo nunha palabra, que fose Deus.

(DESCARTES: *Discurso do método*, Parte IV).

1.2. Explique un dos tres temas: (4 puntos)

1.2.1. Realidade e coñecemento en Platón.

1.2.2. Platón: antropoloxía e política.

1.2.3. Alienación e ideoloxía en Marx.

PREGUNTA 2. Responda os dous apartados:

2.1. Comente o fragmento proposto e, a partir do comentario, desenvolva a cuestión: “Hume: crítica das ideas de substancia e causalidade”. (6 puntos: 3 para o comentario e 3 para a cuestión).

Preguntaría gustosamente ós filósofos que derivaron tanto dos seus razoamentos da distinción entre substancia e accidente e imaxinaron que temos ideas claras acerca delas, se a idea de substancia debe ser derivada das impresións de sensación ou de reflexión. Se nos é proporcionada polos nosos sentidos, pregunto por cal deles e de que maneira? Se é percibida pola vista, debe ser unha cor; se polo oído, un son; se polo gusto, un sabor; e así para os outros sentidos. Pero non creo que alguén afirme que a substancia é unha cor, un son ou un sabor. A idea de substancia, se é que existe, debe logo derivarse das impresións de reflexión. Pero as impresións de reflexión divídense nas nosas paixóns e emocións, ningunha das cales é posible que represente unha substancia. Polo tanto, non temos ningunha idea de substancia distinta dunha colección de cualidades particulares, nin nos referimos a outra cousa cando falamos ou razoamos sobre ela.

(HUME: *Tratado da natureza humana*, Libro I, Parte I, Sección VI).

2.2. Explique un dos tres temas: (4 puntos)

2.2.1. Física e metafísica en Aristóteles.

2.2.2. Ética e política en Aristóteles.

2.2.3. Nietzsche: crítica da cultura occidental.

PREGUNTA 3. Responda os dous apartados:

3.1. Comente o fragmento proposto e, a partir do comentario, desenvolva a cuestión: “Realidade e coñecemento en Platón”.
(6 puntos: 3 para o comentario e 3 para a cuestión).

SÓCRATES.— (...) Así, pois, a alma, sendo inmortal e tendo renacido moitas veces e ao ter contemplado todas as cousas, as de aquí e as do Hades, non hai nada que non aprendese. De xeito que non hai que sorprenderse que ela sexa quen de ter recordos acerca da virtude e das demais cousas que, por certo, coñecera anteriormente. Pois ao estar emparentada toda a natureza e tendo aprendido todo a alma, nada empece para que un, recordando unha soa cousa –iso que os homes chaman aprender–, encuentre todas as demais, se é valente e teimudo na busca. Porque o buscar e o aprender non son máis que reminiscencias. (...)

MENÓN.— Si, Sócrates. Pero como dis iso de que non aprendemos, senón que o que chamamos aprender non é máis que reminiscencia? Poderasme ensinar que isto é así?

(PLATÓN: *Menón*, 81c-82a).

3.2. Explique un dos tres temas: (4 puntos)

3.2.1. O liberalismo político de Locke.

3.2.2. Os límites do coñecemento en Kant.

3.2.3. Alienación e ideoloxía en Marx.

PREGUNTA 4. Responda aos dous apartados:

4.1. Comente o fragmento proposto e, a partir do comentario, desenvolva a cuestión: “O problema Razón/Fe na Filosofía Medieval”.
(6 puntos: 3 para el comentario y 3 para la cuestión)

Todo home quere entender; ningún hai que non o queira; non todos queren crer. Dime un home: “Entenda eu para que poida crer”. Respóndolle: “Cre para que poidas entender”. E xa que naceu entre nós unha controversia tal, por así dicilo, cando me dixo un “Entenda eu para que poida crer”, e eu respondinlle: “mellor cre para que poidas entender”, vaíamos con esta controversia onda o xuíz e ningún dos dous presuma que a sentenza caerá da súa parte. A que xuíz iremos? Se examinamos a todos os homes, non sei a que outro xuíz podemos atopar mellor que ao home polo cal Deus fala. Non vaíamos, pois, neste asunto e controversia, aos autores profanos, non sexa o noso xuíz un poeta, senón un profeta.

(AGOSTIÑO DE HIPONA: “Sermón 43”).

4.2. Explique un dos tres temas: (4 puntos)

4.2.1. Hume: crítica das ideas de substancia e causalidade.

4.2.2. Razón e progreso na Ilustración.

4.2.3. Ortega y Gasset: a razón vital.

El examen consta de 4 preguntas compuestas por comentario de texto filosófico y desarrollo de un tema. Deberá contestar **UNA DE LAS CUATRO PREGUNTAS**. Si responde a más preguntas de las permitidas, **solo se corregirá la primera respondida**.

PREGUNTA 1. Responda los dos apartados:

HISTORIA DA FILOSOFÍA

1.1. Comente el fragmento propuesto y, a partir del comentario, desarrolle la cuestión: “Descartes: el problema del método y la evidencia del *cogito*”. (6 puntos: 3 para el comentario y 3 para la cuestión)

Después de lo cual, hube de reflexionar que, puesto que yo dudaba, no era mi ser enteramente perfecto, pues veía claramente que hay más perfección en conocer que en dudar; y se me ocurrió entonces indagar por dónde había yo aprendido a pensar en algo más perfecto que yo; y conocí evidentemente que debía de ser por alguna naturaleza que fuese efectivamente más perfecta. (...) Pero no podía suceder otro tanto con la idea de un ser más perfecto que mi ser, pues era cosa manifiestamente imposible que la tal idea procediese de la nada; y como no hay menor repugnancia en pensar que lo más perfecto sea consecuencia y dependencia de lo menos perfecto que en pensar que de nada provenga algo, no podía tampoco proceder de mí mismo; de suerte que sólo quedaba que hubiese sido puesta en mí por una naturaleza verdaderamente más perfecta que soy yo, y poseedora inclusive de todas las perfecciones de que yo pudiera tener idea; esto es, para explicarlo en una palabra, por Dios.

(DESCARTES: *Discurso del método*, Parte IV).

1.2. Explique uno de los tres temas: (4 puntos)

1.2.1. Realidad y conocimiento en Platón.

1.2.2. Platón: antropología y política.

1.2.3. Alienación e ideología en Marx.

PREGUNTA 2. Responda los dos apartados:

2.1. Comente el fragmento propuesto y, a partir del comentario, desenvuelva la cuestión: “Hume: crítica de las ideas de sustancia y causalidad”. (6 puntos: 3 para el comentario y 3 para la cuestión)

Me gustaría preguntar a esos filósofos que basan en tan gran medida sus razonamientos en la distinción de sustancia y accidente, y se imaginan que tenemos ideas claras de cada una de estas cosas, si la idea de sustancia se deriva de las impresiones de sensación o de las de reflexión. Si nos es dada por nuestros sentidos, pregunto: ¿por cuál de ellos, y de qué modo? Si es percibida por los ojos, deberá ser un color; si por los oídos, un sonido; si por el paladar, un sabor; y lo mismo con respecto a los demás sentidos. Pero no creo que nadie afirme que la sustancia es un color, un sonido o un sabor. La idea de sustancia deberá derivarse, entonces, de una impresión de reflexión, si es que realmente existe. Pero las impresiones de reflexión se reducen a nuestras pasiones y emociones, y no parece posible que ninguna de éstas represente una sustancia. Por consiguiente, no tenemos ninguna idea de sustancia que sea distinta de la de una colección de cualidades particulares, ni poseemos de ella otro significado cuando hablamos o razonamos sobre este asunto.

(HUME: *Tratado de la naturaleza humana*, Libro I, Parte I, Sección VI).

2.2. Explique uno de los tres temas: (4 puntos)

2.2.1. Física y metafísica en Aristóteles.

2.2.2. Ética y política en Aristóteles.

2.2.3. Nietzsche: crítica de la cultura occidental.

PREGUNTA 3. Responda los dos apartados:

3.1. Comente el fragmento propuesto y, a partir del comentario, desarrolle la cuestión: “Realidad y conocimiento en Platón”. (6 puntos: 3 para el comentario y 3 para la cuestión)

SÓCRATES.– (...) El alma, pues, siendo inmortal y habiendo nacido muchas veces, y visto efectivamente todas las cosas, tanto las de aquí como las del Hades, no hay nada que no haya aprendido; de modo que no hay de qué asombrarse si es posible que recuerde, no sólo la virtud, sino el resto de las cosas que, por cierto, antes también conocía. Estando, pues, la naturaleza toda emparentada consigo misma, y habiendo el alma aprendido todo, nada impide que quien recuerde una sola cosa —eso es lo que los hombres llaman aprender—, encuentre él mismo todas las demás si es valeroso e infatigable en la búsqueda. Pues, en efecto, el buscar y el aprender no son otra cosa, en suma, que una reminiscencia. (...)

MENÓN.– Sí Sócrates, pero ¿cómo es que dices eso de que no aprendemos, sino que lo que denominamos aprender es reminiscencia? ¿Podrías enseñarme que es así?

(PLATÓN: *Menón*, 81c-82a).

3.2. Explique uno de los tres temas: (4 puntos)

3.2.1. El liberalismo político de Locke.

3.2.2. Los límites del conocimiento en Kant.

3.2.3. Alienación e ideología en Marx.

PREGUNTA 4. Responda los dos apartados:

4.1. Comente el fragmento propuesto y, a partir del comentario, desarrolle la cuestión: “El problema Razón/Fe en la Filosofía Medieval”. (6 puntos: 3 para el comentario y 3 para la cuestión)

Todos los hombres quieren entender; nadie hay que no lo quiera, mas no todos quieren creer. Se me dice: “Entienda yo y creeré”. Yo le respondo: “Cree y entenderás”. Habiendo, pues, surgido entre nosotros una como controversia por decir uno: “Entienda yo y creeré”, y responder yo: “Más bien cree y comprenderás”, llevemos el pleito al juez, y ninguno de los dos presuma fallar en causa propia. ¿A qué juez iremos? Examinando uno a uno a todos los hombres, no veo podamos hallar otro superior al hombre por quien Dios habla. No vayamos, pues, en esta controversia y asunto a los autores profanos; sea nuestro juez no un poeta, sino un profeta.

(AGUSTÍN DE HIPONA: “Sermón 43”).

4.2. Explique uno de los tres temas: (4 puntos)

4.2.1. Hume: crítica de las ideas de sustancia y causalidad.

4.2.2. Razón y progreso en la Ilustración.

4.2.3. Ortega y Gasset: la razón vital.

HISTORIA DA FILOSOFÍA

O exame consta de 4 preguntas compostas por comentario de texto filosófico e desenvolvemento dun tema. Deberá contestar **UNHA DAS CATRO PREGUNTAS**. Se responde máis preguntas das permitidas, **só se corraxirá a PRIMEIRA respondida**.

PREGUNTA 1. Responda os dous apartados:

1.1. Comente o fragmento proposto e, a partir do comentario, desenvolva a cuestión: “Os límites do coñecemento en Kant”. (6 puntos: 3 para o comentario e 3 para a cuestión)

De que o noso coñecemento comeza coa experiencia, diso non hai dúbida; pois, por que outro medio ía espertar a facultade de coñecer para o seu exercicio como non fose polos obxectos que tocan os nosos sentidos, que por unha banda provocan por si mesmos representacións e, por outra, poñen en movemento a nosa actividade intelectual para comparalas, ligalas ou separalas, transformando deste xeito a materia bruta das impresións sensibles en coñecemento dos obxectos que chamamos experiencia? Non hai, pois, *na orde do tempo*, ningún coñecemento que preceda en nós á experiencia e con ela comeza todo coñecemento.

Mais, aínda cando todo o noso coñecemento empece coa experiencia, non por iso todo el procede exactamente da experiencia (...). Tal coñecemento denomínase *a priori* e distínguese do empírico, o cal ten as súas fontes *a posteriori*, é dicir, na experiencia.

(KANT: *Crítica da Razón Pura*, 1787).

1.2. Explique un dos tres temas: (4 puntos)

- 1.2.1. A orixe dos cosmos na corrente presocrática.
- 1.2.2. Platón: antropoloxía e política.
- 1.2.3. Alienación e ideoloxía en Marx.

PREGUNTA 2. Responda os dous apartados:

2.1. Comente o fragmento proposto e, a partir do comentario, desenvolva a cuestión: “Hume: crítica das ideas de substancia e causalidade”. (6 puntos: 3 para o comentario e 3 para a cuestión).

Todos os razoamentos referentes a materias de feito parecen estar fundados na relación de *causa e efecto*. Por medio desa única relación podemos ir máis aló da evidencia da nosa memoria e dos nosos sentidos (...). Todos os nosos razoamentos concernentes a feitos son da mesma natureza. E neles suponse constantemente que hai unha conexión entre o feito presente e ese que se infire del. Se non houberse nada que os ligase, a inferencia sería completamente precaria. (...) Se analizamos todos os demais razoamentos desta natureza, atoparemos que están baseados na relación de causa e efecto, e que esta relación pode ser próxima ou remota, directa ou colateral. A calor e a luz son efectos colaterais do lume, e un efecto pode inferirse correctamente do outro.

(HUME: *Investigación sobre o coñecemento humano*, Sec. IV, Parte I).

2.2. Explique un dos tres temas: (4 puntos)

- 2.2.1. Dialéctica socrática e relativismo dos sofistas.
- 2.2.2. O problema Razón/Fe na Filosofía Medieval.
- 2.2.3. Ortega y Gasset: a razón vital.

PREGUNTA 3. Responda os dous apartados:

3.1. Comente o fragmento proposto e, a partir do comentario, desenvolva a cuestión: “Platón: antropoloxía e política”. (6 puntos: 3 para o comentario e 3 para a cuestión)

-Ben. Xa vimos, segundo parece, tres calidades da cidade, e en canto á especie que resta para que a cidade alcance a excelencia cal podería ser? É evidente que a xustiza.

- (...)

- E que a xustiza consiste en facer o que é propio dun, sen meterse nas cousas alleas, é algo que nos dixemos repetidamente.

- (...)

- Ao meu parecer do que xa examinamos, a moderación, a valentía e a sabedoría, o que resta por ver na cidade, é o que dá a todas aquelas calidades a capacidade de nacer (...). E xa dixemos que se encontrabamos as tres, a xustiza sería a que restase.

- (...)

- Non obstante, se fose preciso discernir cal destas calidades fará a nosa cidade mellor, resultaría difícil discriminar se consiste nunha coincidencia de opinión entre os gobernantes e os gobernados, ou se é a conservación da opinión consonte á lei que hai entre os militares acerca do que debe ser temible ou non, ou a intelixencia e a vixilancia entre os gobernantes; ou iso que fai mellor a cidade consiste (...) en que cada un se ocupe do seu, sen atender ao alleo.

(PLATÓN: *República*, Libro IV, 432b-435c).

3.2. Explique un dos tres temas: (4 puntos)

3.2.1. Descartes: o problema do método e a evidencia do *cogito*.

3.2.2. A lei moral en Kant.

3.2.3. Alienación e ideoloxía en Marx.

PREGUNTA 4. Responda aos dous apartados:

4.1. Comente o fragmento proposto e, a partir do comentario, desenvolva a cuestión: “Ética e política en Aristóteles”. (6 puntos: 3 para el comentario y 3 para la cuestión)

2.- Pois se existe algún fin dos nosos actos que queiramos por el mesmo, e os demais por causa del, e se nada do que eliximos depende doutra cousa –pois así chegaríase ó infinito e dese xeito o desexo sería baldeiro e inútil-, ese fin evidentemente sería o bo e o mellor. (...)

De ser así, hai que intentar comprender en liñas xerais cal é e a cal das ciencias ou facultades corresponde. Podería parecer que será o da principal e máis eminente. E evidentemente esta é a política. Pois ela dispón que ciencias se precisan nas cidades e cales ten que aprender cada un e ata que punto. (...)

4.- Xa que todo coñecemento e toda elección tenden a algún ben, retomemos o asunto e digamos cal é aquel ao que tende a política e cal é o ben supremo de todos os que se poden facer. Sobre o seu nome case todo o mundo está de acordo, pois tanto o común da xente como os distinguidos dinlle “felicidade” e sosteñen que “vivir ben” e “obrar ben” é a mesma cousa ca “ser feliz”.

(ARISTÓTELES: *Ética a Nicómaco*, Libro I, 1094a-1094b).

4.2. Explique un dos tres temas: (4 puntos)

4.2.1. Hume: crítica das ideas de substancia e causalidade.

4.2.2. Razón e progreso na Ilustración.

4.2.3. Ortega y Gasset: a razón vital.

HISTORIA DA FILOSOFÍA

El examen consta de 4 preguntas compuestas por comentario de texto filosófico y desarrollo de un tema. Deberá contestar **UNA DE LAS CUATRO PREGUNTAS**. *Si responde a más preguntas de las permitidas, solo se corregirá la PRIMERA respondida.*

PREGUNTA 1. Responda los dos apartados:

1.1. Comente el fragmento propuesto y, a partir del comentario, desarrolle la cuestión: “Los límites del conocimiento en Kant”. (6 puntos: 3 para el comentario y 3 para la cuestión)

No hay duda alguna de que todo nuestro conocimiento comienza con la experiencia. Pues ¿cómo podría ser despertada a actuar la facultad de conocer sino mediante objetos que afectan a nuestros sentidos y que ora producen por sí mismos representaciones, ora ponen en movimiento la capacidad del entendimiento para comparar estas representaciones, para enlazarlas o separarlas y para elaborar de este modo la materia bruta de las impresiones sensibles con vistas a un conocimiento de los objetos denominado experiencia? Por consiguiente, *en el orden temporal*, ningún conocimiento precede a la experiencia y todo conocimiento comienza con ella.

Pero, aunque todo nuestro conocimiento empiece con la experiencia, no por eso procede todo él de la experiencia. (...) Tal conocimiento se llama *a priori* y se distingue del empírico, que tiene fuentes *a posteriori*, es decir, en la experiencia.

(KANT: *Crítica de la Razón Pura*, 1787).

1.2. Explique uno de los tres temas: (4 puntos)

- 1.2.1. El origen del cosmos en la corriente presocrática.
- 1.2.2. Platón: antropología y política.
- 1.2.3. Alienación e ideología en Marx.

PREGUNTA 2. Responda los dos apartados:

2.1. Comente el fragmento propuesto y, a partir del comentario, desenvuelva la cuestión: “Hume: crítica de las ideas de sustancia y causalidad”. (6 puntos: 3 para el comentario y 3 para la cuestión)

Todos los razonamientos referentes a las cuestiones de hecho parecen estar fundados en la relación de *causa y efecto*. Por medio de esta singular relación superamos la evidencia de nuestra memoria y nuestros sentidos. (...) Todos nuestros razonamientos con respecto a un hecho son de la misma naturaleza. Y, de este modo, se supone constantemente que hay alguna conexión entre el hecho presente y ese que se deduce de él. Si no hubiera nada que los relacionase, la inferencia sería del todo inexacta. (...) Si analizamos todos los restantes razonamientos de naturaleza semejante descubriremos que están fundados en la relación de causa y efecto, y que esta relación es cercana o remota, directa o colateral. El calor y la luz son efectos colaterales del fuego y uno de ellos puede ser efectivamente deducido del otro.

(HUME: *Investigación sobre el conocimiento humano*, Sec. IV, Parte I).

2.2. Explique uno de los tres temas: (4 puntos)

- 2.2.1. Dialéctica socrática y relativismo de los sofistas.
- 2.2.2. El problema Razón/Fe en la Filosofía Medieval.
- 2.2.3. Ortega y Gasset: la razón vital.

PREGUNTA 3. Responda los dos apartados:

3.1. Comente el fragmento propuesto y, a partir del comentario, desarrolle la cuestión: “Platón: antropología y política”. (6 puntos: 3 para el comentario y 3 para la cuestión)

-Bien, hemos observado ya tres cualidades en el Estado; al menos así creo. En cuanto a la especie que queda para que el Estado alcance la excelencia, ¿cuál podría ser? La justicia, evidentemente.

- (...)

-Y que la justicia consistía en hacer lo que es propio de cada uno, sin dispersarse en muchas tareas es algo que nosotros hemos dicho con frecuencia.

- (...)

- Opino que lo que resta en el Estado, tras haber examinado la moderación, la valentía y la sabiduría, es lo que, con su presencia, confiere a todas esas cualidades la capacidad de nacer (...). Y ya dijimos que, después de que halláramos aquellas tres, la justicia sería lo que restara de esas cuatro cualidades.

- (...)

-Ahora, si fuera necesario decidir cuál de estas cuatro cualidades lograría con su presencia hacer al Estado bueno al máximo, resultaría difícil juzgar si es que consiste en una coincidencia de opinión entre gobernantes y gobernados, o si es la que trae aparejada entre los militares la conservación de una opinión pautada acerca de lo que debe temerse o no, o si la existencia de una inteligencia vigilante en los gobernantes; o si lo que con su presencia hace al Estado bueno al máximo consiste (...) en que cada uno haga sólo lo suyo, sin mezclarse en los asuntos de los demás.

(PLATÓN: *República*, Libro IV, 432b-435c).

3.2. Explique uno de los tres temas: (4 puntos)

3.2.1. Descartes: el problema del método y la evidencia del *cogito*.

3.2.2. La ley moral en Kant.

3.2.3. Alienación e ideología en Marx.

PREGUNTA 4. Responda los dos apartados:

4.1. Comente el fragmento propuesto y, a partir del comentario, desarrolle la cuestión: “Ética y política en Aristóteles”. (6 puntos: 3 para el comentario y 3 para la cuestión)

2. Pero, claro está, si en el ámbito de nuestras acciones existe un fin que deseamos por él mismo —y los otros por causa de éste— y no es el caso que elegimos todas las cosas por causa de otra (pues así habrá un progreso al infinito, de manera que nuestra tendencia será sin objeto y vana), es evidente que ese fin sería el bien e, incluso el Supremo Bien. (...)

Si ello es así, habrá que intentar captar, al menos mediante un bosquejo, cuál es este fin y a cuál de las ciencias o facultades pertenece. Parecería que pertenece a la más importante y a la directiva por excelencia, y es manifiesto que ésta es la Política, pues es ella la que ordena qué ciencias tiene que haber en las ciudades y cuáles debe aprender cada uno y hasta dónde. (...)

4. Ya que todo conocimiento y elección tienden a un bien, expongamos, para resumir, qué es aquello a lo que decimos que tiende la Política y cuál es el más elevado de todos los bienes que se alcanzan mediante la acción. Pues bien, sobre el nombre hay prácticamente acuerdo por parte de la mayoría: tanto la gente como los hombres cultivados le dan el nombre de “felicidad” y consideran que “bien vivir” y “bien-estar” es idéntico a “ser feliz”.

(ARISTÓTELES: *Ética a Nicómaco*, Libro I, 1094a-1094b).

4.2. Explique uno de los tres temas: (4 puntos)

4.2.1. Hume: crítica de las ideas de sustancia y causalidad.

4.2.2. Razón y progreso en la Ilustración.

4.2.3. Ortega y Gasset: la razón vital.

ABAU
CONVOCATORIA ORDINARIA
Ano 2021
CRITERIOS DE AVALIACIÓN
HISTORIA DA FILOSOFÍA
(Cód. 34)

O alumnado debe de responder a UNHA das catro preguntas da Proba. Se responde a máis preguntas só se avaliará a primeira que desenvolveu.

A **calificación total da PREGUNTA é de 10 puntos**, que se e distribúen do seguinte xeito:

PREGUNTA 1: 10 PUNTOS.

1.1. Comente o fragmento proposto e, a partir do comentario, desenvolva a cuestión: *Descartes: o problema do método e a evidencia do cogito*. **A calificación máxima é de 6 puntos: 3 para o comentario do fragmento e 3 para a cuestión proposta asociada.**

a) No Comentario do fragmento valorarase a *comprensión* do tema e do problema recollido no texto, especialmente no que atinxe aos seus *conceptos fundamentais* e a *estrutura argumentativa*, así como tamén a capacidade de *relacionar o texto* con un contexto máis amplo (do autor e do seu lugar na Historia da Filosofía). Deste xeito, o comentario do fragmento do *Discurso do Método* (Parte IV) de Descartes deberá manifestar unha axeitada comprensión do estatuto e alcance da dúbida, dos tipos de ideas e do argumento *res infinita* e establecer ademais unha correcta contextualización da súa temática no pensamento de Descartes e deste na historia da filosofía. **Cualificación máxima 3 puntos.**

b) A cuestión teórica asociada avaliarase atendendo á pertinencia dos contidos informativos da resposta verbo do que se pregunta, á precisión no uso dos conceptos e á coherencia e articulación discursiva da exposición (especialmente nas súas referencias ao comentario de texto), na que ademais se terá en conta a corrección expresiva e gramatical. Deste xeito, a cuestión *Descartes: o problema do método e a evidencia do cogito*, atenderá entre outros contidos "á necesidade do Método no Racionalismo da Filosofía Moderna, á estrutura do Método (partes e regras) e o seu desenvolvemento, a función-tipos de dúbida e a evidencia da "res cogitans", etc. **Cualificación máxima 3 puntos.**

1.2. Explique un dos tres temas: **A calificación máxima será de 4 puntos.**

1.2.1. Realidade e coñecemento en Platón.

1.2.2. Platón: antropoloxía e política.

1.2.3. Alienación e ideoloxía en Marx.

O alumnado debe de responder a UNHA das tres opcións temáticas que se lle ofrecen. A avaliación da cuestión teórica escollida farase en base á pertinencia dos contidos informativos da resposta, á precisión no uso dos conceptos e á coherencia e articulación discursiva da exposición. Tamén terase en conta a corrección expresiva e gramatical.

1.2.1. Deste xeito, a cuestión *Realidade e coñecemento en Platón* atenderá, entre outros contidos, á comprensión dos dualismos platónicos (mundo sensible, mundo intelixible), á función gnoseolóxica da "Idea" (Forma) e da dialéctica, os graos de coñecemento, etc. **Cualificación máxima 4 puntos.**

1.2.2. Deste xeito, a cuestión *Platón: antropoloxía e política* atenderá, entre outros contidos, ao dualismo antropolóxico platónico, a metáfora da inmortalidade da alma e a reminiscencia, as formas de cidade Estado e as súas clases sociais, ás nocións e valores da xustiza, etc. **Cualificación máxima 4 puntos.**

1.2.3. Deste xeito, a cuestión *Alienación e ideoloxía en Marx* atenderá, entre outros contidos, á importancia da ideoloxía na revolución social, á noción de Capital e estrutura económica, ás relacións de produción coa sociedade de clases e á alienación; a importancia da Ideoloxía como identidade da Filosofía Alemana e como "antítese" da *praxis* no Materialismo, etc. **Cualificación máxima 4 puntos.**

PREGUNTA 2: 10 PUNTOS.

2.1. Comente o fragmento proposto e, a partir do comentario, desenvolva a cuestión: *Hume: crítica das ideas de substancia e causalidade*. **A cualificación máxima é de 6 puntos: 3 para o comentario do fragmento e 3 para a cuestión proposta asociada.**

a) No Comentario do fragmento valorarase a *comprensión* do texto, especialmente no que atinxe aos seus *conceptos fundamentais* e a *estrutura argumentativa*, así como a capacidade de *relacionar o texto* e un contexto máis amplo (do autor e do seu lugar na Historia da Filosofía). Deste xeito, o comentario do fragmento do *Tratado da natureza humana* (Libro I, Parte I, Sec. VI) de Hume deberá manifestar unha axeitada comprensión das aportacións do Empirismo na Filosofía Moderna, ás formas de experiencia como formas de impresións, ás ideas e impresións de reflexión, ás paixóns e ás emocións verbo da noción de substancia e de cualidades. **Cualificación máxima 3 puntos.**

b) A cuestión teórica asociada avaliarase atendendo á pertinencia dos contidos informativos da resposta verbo do que se pregunta, á precisión no uso dos conceptos e á coherencia e articulación discursiva da exposición (especialmente nas súas referencias ao comentario de texto), na que ademais se terá en conta a corrección expresiva e gramatical. Deste xeito, a cuestión *Hume: crítica das ideas de substancia e causalidade*, atenderá entre outros contidos e ademais do sinalado no comentario, ao problema do causalismo, á regularidade das cuestións de feito, aos límites da experiencia en relación á indución e a inferencia, á diferenza entre modos e substancia, etc. **Cualificación máxima 3 puntos.**

2.2. Explique un dos tres temas: **A cualificación máxima será de 4 puntos.**

2.2.1. Física e Metafísica en Aristóteles.

2.2.2. Ética e Política en Aristóteles.

2.2.3. Nietzsche: crítica da cultura occidental.

O alumnado debe de responder a UNHA das tres opcións temáticas que se lle ofrecen. A avaliación da cuestión teórica escollida farase en base á pertinencia dos contidos informativos da resposta, á precisión no uso dos conceptos e á coherencia e articulación discursiva da exposición. Tamén terase en conta a corrección expresiva e gramatical.

2.2.1. Deste xeito, a cuestión *Física e Metafísica en Aristóteles* atenderá, entre outros contidos, á relación entre estas dúas “ciencias” e o seu obxecto de reflexión, a problemática principal da *Física* en canto “ás nocións de causa e ás formas de cambio” así como a contextualización desta problemática como eixo da Filosofía Clásica. **Cualificación máxima 4 puntos.**

2.2.2. Deste xeito, a cuestión *Ética e Política en Aristóteles* atenderá, entre outros contidos, á comprensión da “virtude intelectual e da virtude moral” do “ser político”, á noción de templanza e mesura, de “recta razón” e de “felicidade”, á noción de *polis*, autarquía e xustiza, etc. **Cualificación máxima 4 puntos.**

2.2.3. Deste xeito, a cuestión *Nietzsche: crítica da cultura occidental* atenderá, entre outros contidos, á importancia e función do nihilismo e as súas formas como crítica á cultura, á crítica á filosofía platónica do “mundo verdadeiro”, a comprensión do vitalismo como movemento filosófico e como comprensión antropolóxica (“vontade de poder”) e do “eterno retorno” como metáfora na gaya ciencia, etc. **Cualificación máxima 4 puntos.**

PREGUNTA 3: 10 PUNTOS.

3.1. Comente o fragmento proposto e, a partir do comentario, desenvolva a cuestión: *Realidade e coñecemento en Platón*. **A cualificación máxima é de 6 puntos: 3 para o comentario do fragmento e 3 para a cuestión proposta asociada.**

a) No Comentario do fragmento valorárase a *comprensión* do tema e do problema recollido no texto, especialmente no que atinxe aos seus *conceptos fundamentais* e a *estructura argumentativa*, así como tamén a capacidade de *relacionar o texto* con un contexto máis amplo (do autor e do seu lugar na Historia da Filosofía). Deste xeito, o comentario do fragmento do *Menón* (81c-82a) de Platón deberá manifestar unha axeitada comprensión do sentido epistemolóxico da “reminiscencia” e a súa relación tanto coas formas e grados de coñecemento como co dualismo antropolóxico platónico (na metáfora da inmortalidade da alma); e establecer ademais unha correcta contextualización da súa temática no pensamento de Platón e deste na historia da filosofía. **Cualificación máxima 3 puntos.**

b) A cuestión teórica asociada avaliarase atendendo á pertinencia dos contidos informativos da resposta verbo do que se pregunta, á precisión no uso dos conceptos e á coherencia e articulación discursiva da exposición (especialmente nas súas referencias ao comentario de texto), na que ademais se terá en conta a corrección expresiva e gramatical. Deste xeito, a cuestión *Realidade e coñecemento en Platón* atenderá, entre outros contidos, á comprensión dos dualismos platónicos (mundo sensible, mundo intelixible), á función gnoseolóxica da “Idea” (Forma) e da dialéctica e os graos de coñecemento, etc. **Cualificación máxima 3 puntos.**

3.2. Explique un dos tres temas: **A cualificación máxima será de 4 puntos.**

3.2.1. O liberalismo político de Locke.

3.2.2. Os límites do coñecemento de Kant.

3.2.3. Alienación e ideoloxía en Marx.

O alumnado debe de responder a UNHA das tres opcións temáticas que se lle ofrecen. A avaliación da cuestión teórica escollida farase en base á pertinencia dos contidos informativos da resposta, á precisión no uso dos conceptos e á coherencia e articulación discursiva da exposición. Tamén terase en conta a corrección expresiva e gramatical.

3.2.1. Deste xeito, a cuestión *O liberalismo político de Locke* atenderá, entre outros contidos, á importancia, alcance e consecuencias da diferenza entre “Estado natural” e “sociedade civil”, á relación entre “ley natural” e liberdade, así como a fundamentación da necesidade de comunidade e de goberno civil, de poder lexislativo en relación á “auto-conservación”, etc. **Cualificación máxima 4 puntos.**

3.2.2. Deste xeito, a cuestión *Os límites do coñecemento en Kant* atenderá, entre outros contidos, á importancia do correcto uso da Razón na Ilustración entendida como Filosofía Crítica en relación ao “dogmatismo” e ao “escepticismo” como estados de coñecemento; o estatuto da “Razón Pura”, a posibilidade da metafísica en relación á filosofía como ciencia; a importancia e insuficiencia da experiencia e a necesidade do *a priori*; a relación das facultades (intuición): sensibilidade e entendemento e a posibilidade dos xuízos sintéticos *a priori*. **Cualificación máxima 4 puntos.**

3.2.3. Deste xeito, a cuestión *Alienación e ideoloxía en Marx* atenderá, entre outros contidos, á importancia da ideoloxía na revolución social, á noción de Capital e estrutura económica, ás relacións de produción coa sociedade de clases e á alienación; a importancia da Ideoloxía como identidade da Filosofía Alemana e como “antítese” da *praxe* no Materialismo, etc. **Cualificación máxima 4 puntos.**

PREGUNTA 4: 10 PUNTOS.

4.1. Comente o fragmento proposto e, a partir do comentario, desenvolva a cuestión: *O problema Razón/Fe na Filosofía medieval*. **A cualificación máxima é de 6 puntos: 3 para o comentario do fragmento e 3 para a cuestión proposta asociada.**

a) No Comentario do fragmento valorárase a *comprensión* do tema e do problema recollido no texto, especialmente no que atinxe aos seus *conceptos fundamentais* e a *estrutura argumentativa*, así como tamén a capacidade de *relacionar o texto* con un contexto máis amplo (do autor e do seu lugar na Historia da Filosofía). Deste xeito, o comentario do fragmento do *Sermón 43* de Agustín de Hipona deberá manifestar unha axeitada comprensión das constantes da Filosofía da Idade Media, especialmente no que toca a influencia do cristianismo no debate filosófico, e en particular a comparación entre razón e fe como formas, ben complementarias ou ben antagónicas, de coñecemento; a relación entre fideísmo (“coñecemento por revelación”) e naturalismo (“coñecemento natural”), etc; e establecer ademais unha correcta contextualización da súa temática no pensamento de Agustín de Hipona e deste na historia da filosofía. **Cualificación máxima 3 puntos.**

b) A cuestión teórica asociada avaliarase atendendo á pertinencia dos contidos informativos da resposta verbo do que se pregunta, á precisión no uso dos conceptos e á coherencia e articulación discursiva da exposición (especialmente nas súas referencias ao comentario de texto), na que ademais se terá en conta a corrección expresiva e gramatical. Deste xeito, a cuestión *O problema Razón/Fe na Filosofía medieval* atenderá, entre outros contidos, aos elementos de relación e comparación entre teoloxía e filosofía, o fundamentalismo gnoseolóxico, a onto-teoloxía e o problema dos universais, etc. **Cualificación máxima 3 puntos.**

4.2. Explique un dos tres temas: **A cualificación máxima será de 4 puntos.**

4.2.1. Hume: crítica das ideas de substancia e causalidade.

4.2.2. Razón e progreso na Ilustración.

4.2.3. Ortega y Gasset: a razón vital.

O alumnado debe de responder a UNHA das tres opcións temáticas que se lle ofrecen. A avaliación da cuestión teórica escollida farase en base á pertinencia dos contidos informativos da resposta, á precisión no uso dos conceptos e á coherencia e articulación discursiva da exposición. Tamén terase en conta a corrección expresiva e gramatical.

4.2.1. Deste xeito, a cuestión *Hume: crítica das ideas de substancia e causalidade* atenderá, entre outros contidos, ás aportacións do Empirismo ao problema epistemolóxico da Filosofía Moderna, ás formas de experiencia como formas de impresións, ás ideas e impresións de reflexión, ás paixóns e ás emocións verbo da noción de substancia e de cualidade; o problema do causalismo e da indución, ás cuestións de feito, os límites da regularidade da experiencia, a imposibilidade da metafísica, etc. **Cualificación máxima 4 puntos.**

4.2.2. Deste xeito, a cuestión *Razón e progreso na Ilustración* atenderá, entre outros contidos, ás diferentes comprensións da Razón como facultade na Época da Ilustración e da súa importancia nas diversas posturas filosóficas ilustradas acerca do “progreso” nesa Época, etc. **Cualificación máxima 4 puntos.**

4.2.3. Deste xeito, a cuestión *Ortega y Gasset: a razón vital* atenderá, entre outros contidos, á explicar o significado de “razón vital” (vitalismo) e a explicar a función contemporánea da filosofía verbo da realidade primeira e concreta (“vida”) do ser humano fronte ás categorías clásicas da Razón, a importancia da “perspectiva” e da “circunstancia” como fenómenos subxectivos de coñecemento, etc. **Cualificación máxima 4 puntos**

ABAU
CONVOCATORIA EXTRAORDINARIA
Ano 2021
CRITERIOS DE AVALIACIÓN
HISTORIA DA FILOSOFÍA
(Cód. 34)

O alumnado debe de responder a UNHA das catro preguntas da Proba. Se responde a máis preguntas só se avaliará a primeira que desenvolveu.

A **calificación total da PREGUNTA é de 10 puntos**, que se e distribúen do seguinte xeito:

PREGUNTA 1: 10 PUNTOS.

1.1. Comente o fragmento proposto e, a partir do comentario, desenvolva a cuestión: *Os límites do coñecemento en Kant*. **A calificación máxima é de 6 puntos: 3 para o comentario do fragmento e 3 para a cuestión proposta asociada.**

a) No Comentario do fragmento valorarase a *comprensión* do tema e do problema recollido no texto, especialmente no que atinxe aos seus *conceptos fundamentais* e a *estrutura argumentativa*, así como tamén a capacidade de *relacionar o texto* con un contexto máis amplo (do autor e do seu lugar na Historia da Filosofía). Deste xeito, o comentario do fragmento da *Crítica da Razón Pura* de Kant deberá manifestar unha axeitada comprensión do estatuto e alcance da “Razón pura” no proceso e problema do coñecemento, do significado epistémicos da Ilustración, dos tipos de xuízos, da relación entre experiencia e entendemento, do significado, sentido e función do *a priori*, da función das facultades do coñecemento en relación aos mesmos. O alumnado debe de ser quen de establecer unha axeitada contextualización da temática do texto no pensamento de Kant e deste na historia da filosofía. **Cualificación máxima 3 puntos.**

b) A cuestión teórica asociada avaliarase atendendo á pertinencia dos contidos informativos da resposta verbo do que se pregunta, á precisión no uso dos conceptos e á coherencia e articulación discursiva da exposición (especialmente nas súas referencias ao comentario de texto), na que ademais se terá en conta a corrección expresiva e gramatical. Deste xeito, a cuestión *Os límites do coñecementos en Kant*, atenderá entre outros contidos “á necesidade dos xuízos a priori no Idealismo Trascendental da Filosofía Ilustrada” e o seu desenvolvemento na *Crítica da Razón Pura*: á importancia do correcto uso da Razón na Ilustración entendida como Filosofía Crítica en relación al “dogmatismo” y al “escepticismo” como estados de conocimiento; el estatuto de la “Razón Pura”, la posibilidad de la metafísica en relación a la filosofía como ciencia; la importancia e insuficiencia de la experiencia y la necesidad del *a priori*; la relación de las facultades (intuición): sensibilidad y entendimiento y la posibilidad de los juicios sintéticos a priori. **Cualificación máxima 3 puntos.**

1.2. Explique un dos tres temas: **A calificación máxima será de 4 puntos.**

1.2.1. A orixe do cosmos na corrente presocrática

1.2.2. Platón: antropoloxía e política.

1.2.3. Alienación e ideoloxía en Marx.

O alumnado debe de responder a UNHA das tres opcións temáticas que se lle ofrecen. A avaliación da cuestión teórica escollida farase en base á pertinencia dos contidos informativos da resposta, á precisión no uso dos conceptos e á coherencia e articulación discursiva da exposición. Tamén terase en conta a corrección expresiva e gramatical.

1.2.1. Deste xeito, a cuestión *A orixe do cosmos na corrente presocrática*, atenderá entre outros contidos á comprensión da orixe do *logos* filosófico, á diferenza entre “mito” e “logos”, á noción de cosmos e cosmoxía, os principais elementos de orixe (física e non física) propostas polos “presocráticos”. **Cualificación máxima 4 puntos.**

1.2.2. Deste xeito, a cuestión *Platón: antropoloxía e política* atenderá, entre outros contidos, ao dualismo antropolóxico platónico, a metáfora da inmortalidade da alma e a reminiscencia, as formas de cidade Estado e as súas clases sociais, ás nocións e valores da xustiza, etc. **Cualificación máxima 4 puntos.**

1.2.3. Deste xeito, a cuestión *Alienación e ideoloxía en Marx* atenderá, entre outros contidos, á importancia da ideoloxía na revolución social, á noción de Capital e estrutura económica, ás relacións de produción coa sociedade de clases e á alienación; a importancia da Ideoloxía como identidade da Filosofía Alemana e como “antítese” da *praxis* no Materialismo, etc. **Cualificación máxima 4 puntos.**

PREGUNTA 2: 10 PUNTOS.

2.1. Comente o fragmento proposto e, a partir do comentario, desenvolva a cuestión: *Hume: crítica das ideas de substancia e causalidade*. **A cualificación máxima é de 6 puntos:** 3 para o comentario do fragmento e 3 para a cuestión proposta asociada.

a) No Comentario do fragmento valorarase a *comprensión* do texto, especialmente no que atinxe aos seus *conceptos fundamentais* e a *estrutura argumentativa*, así como a capacidade de *relacionar o texto* e un contexto máis amplo (do autor e do seu lugar na Historia da Filosofía). Deste xeito, o comentario do fragmento das *Investigacións sobre o coñecemento humano* (Sec. IV, Parte I) de Hume deberá manifestar unha axeitada comprensión das aportacións do Empirismo na Filosofía Moderna, ás formas de experiencia como formas de impresións, ás ideas e impresións de reflexión, ás paixóns e ás emocións verbo da noción de substancia. **Cualificación máxima 3 puntos.**

b) A cuestión teórica asociada avaliarase atendendo á pertinencia dos contidos informativos da resposta verbo do que se pregunta, á precisión no uso dos conceptos e á coherencia e articulación discursiva da exposición (especialmente nas súas referencias ao comentario de texto), na que ademais se terá en conta a corrección expresiva e gramatical. Deste xeito, a cuestión *Hume: crítica das ideas de substancia e causalidade*, atenderá entre outros contidos e ademais do sinalado no comentario, ao problema do causalismo, á regularidade das cuestións de feito, aos límites da experiencia en relación á indución e a inferencia, á diferenza entre modos e substancia, etc. **Cualificación máxima 3 puntos.**

2.2. Explique un dos tres temas: **A cualificación máxima será de 4 puntos.**

2.2.1. Dialéctica socrática e relativismo dos sofistas.

2.2.2. O problema Razón/Fe na Filosofía Medieval.

2.2.3. Ortega y Gasset: a razón vital.

O alumnado debe de responder a UNHA das tres opcións temáticas que se lle ofrecen. A avaliación da cuestión teórica escollida farase en base á pertinencia dos contidos informativos da resposta, á precisión no uso dos conceptos e á coherencia e articulación discursiva da exposición. Tamén terase en conta a corrección expresiva e gramatical.

2.2.1. Deste xeito, a cuestión *Dialéctica socrática e relativismo dos sofistas*, atenderá entre outros contidos manifestar á comprensión do movemento Sofista na filosofía grega e expresar a importancia e formas de relativismo verbo do método socrático da dialéctica (maieútica). **Cualificación máxima 4 puntos.**

2.2.2. Deste xeito, a cuestión *O problema Razón/Fe na Filosofía medieval*, atenderá á influencia do cristianismo no debate filosófico, e en particular a comparación entre razón e fe como formas, ben complementarias ou ben antagónicas, de coñecemento na Filosofía da Idade Media: a relación entre fideísmo (“coñecemento por revelación”) e naturalismo (“coñecemento natural”); aos elementos de relación e comparación entre teoloxía e filosofía, o fundamentalismo gnoseolóxico, a ontoteoloxía e o problema dos universais. Avaliarase atendendo á pertinencia, precisión no uso dos conceptos, e a coherencia e articulación discursiva da exposición, na que ademais se terá en conta a corrección expresiva e gramatical. **Cualificación máxima 4 puntos.**

2.2.3. Deste xeito, a cuestión Ortega y Gasset: a razón vital atenderá, entre outros contidos, á explicar o significado de “razón vital” (vitalismo) e a explicar a función contemporánea da filosofía verbo da realidade primeira e concreta (“vida”) do ser humano fronte ás categorías clásicas da Razón, a importancia da “perspectiva” e da “circunstancia” como fenómenos subxectivos de coñecemento, etc. **Cualificación máxima 4 puntos.**

PREGUNTA 3: 10 PUNTOS.

3.1. Comente o fragmento proposto e, a partir do comentario, desenvolva a cuestión: *Platón: antropoloxía e política*. **A cualificación máxima é de 6 puntos:** 3 para o comentario do fragmento e 3 para a cuestión proposta asociada.

a) No Comentario do fragmento valorarase a *comprensión* do tema e do problema recollido no texto, especialmente no que atinxe aos seus *conceptos fundamentais* e a *estrutura argumentativa*, así como tamén a capacidade de *relacionar o texto* con un contexto máis amplo (do autor e do seu lugar na Historia da Filosofía). Deste xeito, o comentario do fragmento de *República* (432b-435c) de Platón deberá manifestar unha axeitada comprensión dos conceptos principais do texto proposto, e establecer ademais unha correcta contextualización da súa temática no pensamento de Platón e deste na historia da filosofía. **Cualificación máxima 3 puntos.**

b) A cuestión teórica asociada avaliarase atendendo á pertinencia dos contidos informativos da resposta verbo do que se pregunta, á precisión no uso dos conceptos e á coherencia e articulación discursiva da exposición, na que ademais se terá en conta a corrección expresiva e gramatical. Deste xeito, a cuestión *Platón: antropoloxía e política*, atenderá entre outros contidos "ás formas de cidade, ás nocións e valores da xustiza", os dualismos platónicos verbo das clases sociais, a dialéctica, etc. **Cualificación máxima 3 puntos.**

3.2. Explique un dos tres temas: **A cualificación máxima será de 4 puntos.**

3.2.1. Descartes: o problema do método e a evidencia do cogito.

3.2.2. A lei moral en Kant.

3.2.3. Alienación e ideoloxía en Marx.

O alumnado debe de responder a UNHA das tres opcións temáticas que se lle ofrecen. A avaliación da cuestión teórica escollida farase en base á pertinencia dos contidos informativos da resposta, á precisión no uso dos conceptos e á coherencia e articulación discursiva da exposición. Tamén terase en conta a corrección expresiva e gramatical.

3.2.1. Deste xeito, a cuestión *Descartes: o problema do método e a evidencia do cogito*, atenderá: a unha axeitada comprensión do estatuto e alcance da dúbida, dos tipos de ideas e do argumento *res infinita* no pensamento de Descartes; á necesidade do Método no Racionalismo da Filosofía Moderna; á estrutura do Método (partes e regras) e o seu desenvolvemento, a función-tipos de dúbida e a evidencia da "res cogitans", etc. **Cualificación máxima 4 puntos.**

3.2.2. Deste xeito, a cuestión *A lei moral en Kant* atenderá a unha axeitada comprensión do estatuto e alcance da "Razón Práctica" no contexto da Filosofía Ilustrada, do "formalismo kantiano" e do carácter deontolóxico da súa proposta ética así como do imperativo moral. **Cualificación máxima 4 puntos.**

3.2.3. Deste xeito, a cuestión *Alienación e ideoloxía en Marx* atenderá, entre outros contidos, á importancia da ideoloxía na revolución social, á noción de Capital e estrutura económica, ás relacións de produción coa sociedade de clases e á alienación; a importancia da Ideoloxía como identidade da Filosofía Alemana e como "antítese" da *praxis* no Materialismo, etc. **Cualificación máxima 4 puntos.**

PREGUNTA 4: 10 PUNTOS.

4.1. Comente o fragmento proposto e, a partir do comentario, desenvolva a cuestión: *Ética e política en Aristóteles*. **A cualificación máxima é de 6 puntos:** 3 para o comentario do fragmento e 3 para a cuestión proposta asociada.

a) No Comentario do fragmento valorarase a *comprensión* do tema e do problema recollido no texto, especialmente no que atinxe aos seus *conceptos fundamentais* e a *estructura argumentativa*, así como tamén a capacidade de *relacionar o texto* con un contexto máis amplo (do autor e do seu lugar na Historia da Filosofía). Deste xeito, o comentario do fragmento de *Ética a Nicómaco* (L.I, 1094a-1094b) de Aristóteles deberá manifestar unha axeitada comprensión das constantes da Filosofía aristotélica, especialmente no que toca a súa comprensión do “ser político” e da “virtude intelectual e da virtude moral”; e establecer ademais unha correcta contextualización da súa temática no pensamento de Agustín de Hipona e deste na historia da filosofía. **Cualificación máxima 3 puntos.**

b) A cuestión teórica asociada avaliarase atendendo á pertinencia dos contidos informativos da resposta verbo do que se pregunta, á precisión no uso dos conceptos e á coherencia e articulación discursiva da exposición (especialmente nas súas referencias ao comentario de texto), na que ademais se terá en conta a corrección expresiva e gramatical. Deste xeito, a cuestión *Ética e política en Aristóteles* atenderá, entre outros contidos, aos elementos de “recta razón” e de “felicidade”, á noción de polis, autarquía e xustiza, etc. **Cualificación máxima 3 puntos.**

4.2. Explique un dos tres temas: **A cualificación máxima será de 4 puntos.**

4.2.1. Hume: crítica das ideas de substancia e causalidade.

4.2.2. Razón e progreso na Ilustración.

4.2.3. Ortega y Gasset: a razón vital.

O alumnado debe de responder a UNHA das tres opcións temáticas que se lle ofrecen. A avaliación da cuestión teórica escollida farase en base á pertinencia dos contidos informativos da resposta, á precisión no uso dos conceptos e á coherencia e articulación discursiva da exposición. Tamén terase en conta a corrección expresiva e gramatical.

4.2.1. Deste xeito, a cuestión *Hume: crítica das ideas de substancia e causalidade* atenderá, entre outros contidos, ás aportacións do Empirismo ao problema epistemolóxico da Filosofía Moderna, ás formas de experiencia como formas de impresións, ás ideas e impresións de reflexión, ás paixóns e ás emocións verbo da noción de substancia e de cualidade; o problema do causalismo e da inducción, ás cuestións de feito, os límites da regularidade da experiencia, a imposibilidade da metafísica, etc. **Cualificación máxima 4 puntos.**

4.2.2. Deste xeito, a cuestión *Razón e progreso na Ilustración* atenderá, entre outros contidos, ás diferentes comprensións da Razón como facultade na Época da Ilustración e da súa importancia nas diversas posturas filosóficas ilustradas acerca do “progreso” nesa Época, etc. **Cualificación máxima 4 puntos.**

4.2.3. Deste xeito, a cuestión *Ortega y Gasset: a razón vital* atenderá, entre outros contidos, á explicar o significado de “razón vital” (vitalismo) e a explicar a función contemporánea da filosofía verbo da realidade primeira e concreta (“vida”) do ser humano fronte ás categorías clásicas da Razón, a importancia da “perspectiva” e da “circunstancia” como fenómenos subxectivos de coñecemento, etc. **Cualificación máxima 4 puntos**